

vých výroků proti své dřívější klientce v soudní síni a že tyto výroky musel odvolati, spatřila kárná rada právem poškození cti a vážnosti stavu (§ 10 adv. ř. odst. 2).

Čís. 149 dis.

Zlehčení cti a vážnosti stavu a porušení povinností povolání, dal-li se advokát — ač si při povinné pečlivosti musel býti vědom, že spor jeho klientů nemůže míti úspěch, a přes to, že znal jejich nuzné poměry, jimž na základě vysvědčení chudoby vymohl pro spor právo chudých — zavázati k osobnímu zastupování a zastupování to podržel, a ač mohl v místě procesního i odvolacího soudu bez újmy jejich práv dáti jim ustanoviti zástupce chudých, sám ke všem sporným jednáním osobně dojížděl a tak zbytečně jim způsobil velké útraty, pro něž byli těžce majetkově poškozeni.

(Rozh. ze dne 11. listopadu 1932, Ds II 3/32.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie nevyhověl v zasedání neveřejném, slyšev generálního prokurátora odvolání obviněného z nálezu kárné rady moravské advokátní komory v Brně ze dne 19. března 1932, jímž byl odvolatel uznán viným kárným přečinem zlehčení cti a vážnosti stavu a porušení povinnosti povolání.

D ů v o d y:

Odvolání směřující proti výroku o vině není odůvodněno. Odvolatel se marně snaží dokázati svou nevinu opakováním obsahu žaloby manželů Františka a Marie B-ých proti V-ckému hornímu a hutnímu těžířstvu ve V. a firmě B. a K. o 36.000 Kč, poukazem na dopisy Dr. Eugena P-y Františku B-ému, že může žalovati jednu z firem nebo obě dvě u krajského soudu v Mor. Ostravě, a na výslovnou žádost manželů B-ých, kteří si nepřáli ustanovení zástupce chudých, by při všech jednáních a rocích sám osobně intervenoval. K obsahu žaloby kárná rada přihlížela a vyvozovala hlavně z něho, že věc manželů B-ých byla nejen nejistá, jak odvolatel sám připouští, nýbrž od počátku ztracená a že za takovou ji musel také obviněný pokládati, kdyby si byl uvědomil ustanovení §§ 11, 45, 46 a 47 úr. zák. Ani úsudek kárné rady, že obviněný podle doslovu prvního odstavce žaloby věděl, správně vědět měl, že podnikatelem lomu bylo V-cké těžířstvo, není nesprávný, ano v tomto odstavci je též uvedeno, že firma B. a K. prováděla v pískovém lomu žalovaného V-ckého horního a hutního těžířstva pro citované těžířstvo dobývání hlíny atd. Ostatně přehlíží odvolatel, že kárná rada nepokládá převzetí zastupování v této věci za kárné jednání, poněvadž skutkový děj mohl snad přece jen obviněnému při podávání žaloby býti ne úplně jasný a vzhledem k tomu, že se tento děj vyjasnil teprve za řízení v prvé stolici, nýbrž že spatřuje kárné zavinění v tom, že obviněný za těchto okolností, t. j. ačkoliv si při povinné pečlivosti musel

býti vědom, že spor manželů B-ých nemůže mít úspěch, přes to, že znal nuzné poměry manželů B-ých, jimž na základě vysvědčení chudoby vymohl pro spor právo chudých, dal se zavázati k osobnímu zastupování a zastupování to podržel, a ač mohl v místě procesního i odvolacího soudu bez újmy práv svých mandantů dáti jim ustanoviti zástupce chudých, sám ke všm sporným jednáním osobně dojížděl a tak jim zbytečně způsobil velké útraty, pro něž byli manželé B-ých těžce majetkově poškozeni. Nemají proto význam pro kárné zavinění obviněného ani dopisy Dr. Eugena P-y a P-ckých občanů, ani poukaz obviněného na výslovná přání manželů B-ých. Nestačí s hlediska kárného tvrzení odvolatelovo, že měl právo vyhověti manželům B-ým, ježto nejde o to, zda obviněný byl oprávněn k vedení sporu podle přání manželů B-ých, nýbrž o to, jakým způsobem si obviněný počínal při zastupování manželů B-ých ve sporu. Odvolatel nenapadá zjištění kárné rady, že mu podle dotazníku k žalobě připojeného bylo známo, že majetkové poměry manželů B-ých, kteří se mají starati o tři děti, jsou bez zaměstnání a pobírají válečnou podporu 54 Kč měsíčně, jsou velmi nepříznivé, a že jejich domek v ceně asi 15.000 Kč byl zatížen dluhy 9.000 Kč, a zdůrazňuje sám v odvolání, že radil manželům B-ým důtklivě, by se do sporu nepouštěli, že je spor nejistý a spojen s velkými výlohami, a že jim pak radil, by nepodávali odvolání k odvolacímu soudu, ano neslibuje úspěchu. Převzal-li obviněný, ačkoliv mu tyto okolnosti byly známy a ačkoliv si při povinné pečlivosti musil býti vědom neúspěchu sporu, zastupování manželů B-ých, bylo, jak právem usuzuje kárná rada, jeho bezpodmínečnou povinností, aspoň když viděl, že žalované firmy proces vedou, věc zaříditi tak, by byla spojena s výlohami co nejmenšími, a měl tudíž, když již manželé B-ých na dalším vedení sporu trvali, za každou cenu zastupování se vzdáti a opatřiti jim zástupce chudých. Dal-li se obviněný za těchto okolností zavázati k osobnímu zastupování, dal-li si dříve, než žalobu podal, zajistiti na domku manželů B-ých na základě dlužního úpisu částku 5.000 Kč jako zálohu k vedení sporu a po vynesení rozsudku první stolice k témuž účelu další částku 2.000 Kč pro Albínu G-ovou, intervenoval-li u všech jednání osobně a započítal-li veškeré výlohy s cestou atd. spojené žalobcům, takže manželům B-ým způsobil zcela zbytečně škodu několika tisíc Kč, kterou si dal vyplatiti, čímž manželé B-ých přišli o celé jmění, je plně oprávněn závěr kárné rady, že jednání obviněného vyplývalo jen z nepřiměřené ziskovosti a že obviněný nesvědomitě postupoval při zastupování strany. Tím obviněný porušil povinnost čestnosti, jíž byl podle § 10 odst. druhý adv. ř. povinen, a povinnost povolání, an se provinil i proti ustanovení § 9 adv. ř., jež zavazuje advokáty, by věci jim svěřené prováděli svědomitě, a byl proto právem uznán vinným v tom i v onom směru.

Čís. 150 dis.

Jde o porušení povinnosti povolání i o poškození cti a vážnosti stavu, nesplnil-li advokát smluvní závazek, že bude předkládati pololetně palmární účty, nýbrž až po rozvázání smluvního poměru předložil za několik